

ZENY ŽIVOT

148 stran
jen 28 Kč

CHLAPI ODCHÁZEJÍ, KAMARÁDKA ZŮSTÁVÁ

- * Moje nejlepší přítelkyně má jinou. Je důvod žárlit?
- * Žijeme jako Přátelé. Známy seriál po česku.
- * Test, který vám prozradí, jestli jste jako Thelma & Louisa.

POZOR!
UŽ SE ZASE NOSÍ
HALENKY
A SE SPRÁVNÝM
STYLINGEM JSOU
OPRAVDU SEXY

**Copak dneska
dávaj' v bedně?**
Milujeme televizi, ale
stydíme se to přiznat.
Skutečně se jejím
sledováním hloupne?

Nový trend: luxus light

FRANCOUZSKÉ ŠAMPAŇSKÉ K CHLEBU S MÁSLEM,
KABELKA ZA TISÍCE A TENISKY ZA PÁR KORUN.
JAK SI CHYTŘE ZPŘÍJEMNIT ŽIVOT.

VŠICHNI MILUJÍ DŽÍNY

Denim na party, do práce,
do společnosti
(i na velký zadek)

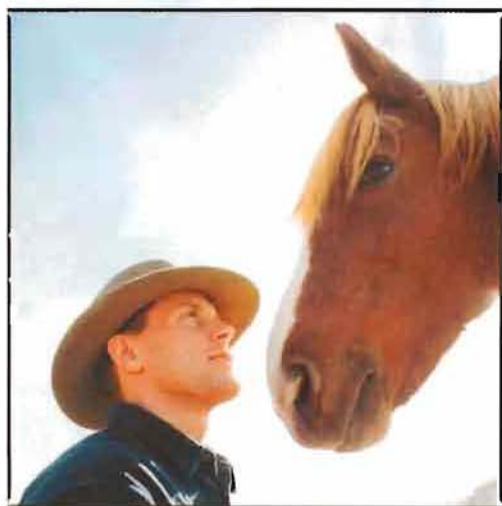
PŘI SEXU MI BYVÁ TRAPNĚ

S námi vybrusíte
z každé překérní
situace. Nevěříte?
Nalistujte str. 107-109

Zaříkávači

ZVÍŘECÍ DUŠE

Jejich práce se zvířaty působí jako magie. A v jistém slova smyslu opravdu magií je - nazveme-li tak výjimečný talent hluboce empatického kontaktu, který jsou schopní navázat. A je jedno, jestli s koněm, psem nebo kočkou.

TEXT: MARTINA COUFALOVÁ, ALICE HAVELKOVÁ, MARTINA VLČKOVÁ
FOTO: VLADO KNÍŽ, TOMÁŠ LÉBR

Podobně jako psychologové řeší lidské potíže, dokážou Jan Bláha, Viktor Dostál a Petra Pospíšilová pomoci zvířatům. Slovo „zaříkávač“ ale nemají rádi. Vrozený talent a nasbírané zkušenosti jim prostě jen dovolují vcítit se do psychiky zvířat. „Vychovávejte psa jako pes, ne jako člověk, a všechny jeho reakce vyhodnocujte psíma očima,“ píše ve své knize Přirozená komunikace a život se psem majitel liberecké Psí školy Falco Viktor Dostál (45). Když před lety absolvoval se svým zlatým retrívrem Dinem výcvik na klasickém cvičáku, pochopil, že tudy cesta nevede. Alespoň ne ta jeho. Proto v roce 1998 založil vlastní školu, kde učí metodu přirozené komunikace. Rukama mu prošly řádově stovky psů. „Klasická drezura, tedy učení psa na povely, je založená na tom, že člověk poroučí a zvíře musí poslouchat. Já učím metodu spolupráce, vycházející z přirozeného prostředí psa. Tím je smečka fungující na hierarchickém uspořádání v čele s vůdcem, tedy člověkem, který se však musí naučit chovat jako přirozená autorita,“ objasňuje nám Viktor a jedním dechem dodává, že psa nelze za žádných okolností ponižovat. Přirozená komunikace je řeč těla, v níž jde o emoce a fyzický kontakt. Slova nejsou nutná. Emoce musí z vůdce smečky vyzařovat, gesta je jen dokreslují.

Jan Bláha (29) sice svou práci s koňmi popisuje trochu jinými slovy, ale princip je stejný – naučit se se zvířetem přirozeně komunikovat: „Není to tak, že bych uměl nějakou řeč koní, a ani nejde o to, že by kůň byl lovnou zvěří a člověk predátorem. Osobně vnímám vztah s koněm jako vztah s druhou osobností. Kůň sice jinak vypadá, ale myšlení má podobné jako člověk.“ Člověku i koni jde o zajištění základních potřeb: aby neumřel hladem (člověk chodí do práce, kůň se jde napást), aby byl

v bezpečí (člověk se rozhlédne na přechodu a také kůň si musí všimnout svého okolí). Když jsou koně na pastvině, i v jejich skupině jeden velí, další je podřízený – stejně jako v lidské rodině. „Koně jsou pro mě jako děti, kterým bych chtěl být dobrým rodičem. Protože takový rodič nechce od dětí, aby se staly jeho otroky, ale byly lepší než on. Pro mě je důležité, aby ve vztahu s koněm byla v první řadě poslušnost, a v rámci ní kůň mohl rozvinout svoje nadání. V současné době mám devět koní, a každý z nich je jinak talentovaný,“ vysvětluje Jan Bláha. Vystudoval gymnázium se zaměřením na programátorství a potom lesnickou nástavbu. Ke koním má blízký vztah už od dětství, kdy se učil jezdit na ponících. Později si pořídil vlastního koně Gastona, který je mu dodnes nejbližší. „Bylo mi dvacet,

Rodiče JANA BLÁHY nechtěli, aby musel do prvomájových průvodů, a tak ho přihlásili do jezdeckého oddílu. Netušili, že koně se stanou jeho osudem.

neměl jsem tehdy ani řidičák. Vezli jsme s tátou Gastona domů, cestou jsme pořád zastavovali a dávali mu pít. Pak jsem na něm začal jezdit, a ze začátku nám to moc nešlo. Každý měl hned spoustu rad, co a jak mám dělat. Mohl bych napsat knihu o tom, kolik kopanců může člověk udělat za půl roku s koněm," směje se. Osudové bylo pro něj setkání s metodou komunikace s koňmi, kterou vyvinul Američan Pat Parelli. Po dvou letech strávených u něj v USA si Jan pronajal farmu v Borové u Českého Krumlova a už tři roky se tam věnuje práci s koni a jejich majiteli profesionálně.

Ale co platí na psy a koně, rozhodně nefunguje v případě koček. Žádná smečka ani rodina. Nicméně i Petra Pospíšilová (36), která už 12 let provozuje v Praze útul pro zvířata v krajní nouzi, ve vztahu ke kočkám praktikuje přirozenou komunikaci. Útočiště u ní nalézají hlavně zraněná, týraná nebo březí zvířata a dožívají tu i přestárlá a chronicky nemocná. Kořata do šesti měsíců si bere domů. Stejně jako děti se učí pozorováním, dívají se, jak se Petra chová k vlastním třem kočkám. „Zpočátku jim nechávám volnost a nehladím je, jen k nim mluvím. ►